

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB24 : 1851

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB24 : 1851", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2007 , s. 68.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb24-txt-shoot-n113.pdf> (tilgået 24. juni 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

NB24:113

#

Det Bestaaende – og jeg.

At forsvare et Bestaaende, med polemisk Sigte paa det Numeriske, Mængde, Publikum, det Uorganiske, Masse, det Onde i Samfundet: det var min Opgave.

Naar Embedsmænd forsvare det Bestaaende, saa er her let en Tvetydighed, at det er fordi det er deres Næringsvei og Carriere. Fremdeles forsvare de det ofte nok slet nok, nemlig ved Hjælp af at faae det Numeriske paa deres Side, eller i en lidt tidligere Tid ved fysisk Magt. Jeg derimod udtrykker Idealitetens Fægtning. Som jeg i sin Tid sagde til Christian d. VIII, da han ønskede at trække mig nærmere til sig: lykkedes dette Dem, saa er jeg væsentligen gjort afmægtig, thi Pointen er just, at det er en Privatiserende. En Privatiserende, En, som er Ingenting forholder sig, ideelt, tydeligst til Idealitet – derfor er jeg i een Forstand mindst blevet forstaaet.

Men fordi jeg saaledes qua Extraordinair har forpligtet et Bestaaende, deraf følger ikke, at jeg ganske udendvidere skulde være enig med det Bestaaende, det vil sige, med de faktisk givne Embeds- og Regjeringsmænd og deres Taktik.

Idet jeg da hovedsaglig er rykket frem mod det Numeriske (det var der Slaget skulde staae) har jeg ikke udendvidere og ligefrem knyttet mig til de faktiske Repræsentanter for det Bestaaende, det er, jeg har ikke bestemt mig eensartet med dem. Tværtimod der har endog været en Antydning af en Mulighed af en Uenighed med dem, men heller ikke mere. Det vil sige, jeg har maattet operere saaledes, at idet jeg tog deres Opgave, og rykkede mod det Onde i Staten, det Numeriske, jeg tillige maatte indirecte faae det gjort aabenbart, hvori det Feile i det Bestaaendes Taktik ligger, de respektive Repræsentanter maatte komme til at forløbe sig i at dømme mig, forløbe sig saaledes, at det blev aabenbart, at de egl. ikke ret har fattet Tanken »et Bestaaende«, men i Grunden blot timeligt og verdsligt fægter for hvad der er deres Fordeel, det Bestaaende. Dette er ogsaa lykkedes mig, saaledes at faae disse Repræsentanterne gjorde aabenbare, lige indtil den Sidste: MynsterperGoldschmidt.

Men paa hele dette Mellemværende skulde der efter min Idee ikke henledes Opmærksomhed; thi her skulde Slaget ikke staae. Først naar hele min Operation staaer klar, først saa kan der være Tale om, saa smaat at lade dem indfrie disse Beter, men dog mere som et privat Mellemværende med dem.

Dette er Operationen. ProfNielsen skulde nu gjøre det

a (det vil da sige ideelt, ikke ved Hjælp afhøi

bedre. Min Hovedtanke har han aldeles ikke caperet: at forsvare et Bestaaende^a mod det Numeriske. Saa troede han, (idet han nemlig indbildte sig ypperligt at have forstaaet mig, at jeg angreb det Bestaaende, eller dog dettes Repræsentanter) at det var en Underlighed af mig, ikke ligefrem at angribe fE Martensen o: s: v: Saa skulde han da være den Alvorlige, der gjorde Alvor heraf. Jo jeg takker, han vilde, hvis han maatte have raadet, hjulpet min Sag lige saa godt, som naar en Divisionair fører sine Tropper i Slag et par Timer for tidlig, eller et Par Miil for langt borte, han vilde hjælpe til, at Slaget kom til at staae paa et ganske andet Punkt. See derfor har jeg bestandigt sagt ham, at jeg fra mit Synspunkt misbilligede Angrebet paa Martensen.

Embedsstilling og Politie Magt, og saaledes ideelt at forsvare det er igjen identisk med ideelt at være Opvækkelse)

[b] Ogsaa fraseet alt Dette er alligevelNielsens hele Optræden urigtig. Han vil danne sig efter det Paradigma, jeg udviser, men han er aldeles uregelmæssigt dannet. Jeg repræsenterer Inderlighed, der er hverken en objektiv Lære, ei heller paatager jeg mig at virke paa Andre ligefrem. Conseqventsen heraf maatte være, at Nielsen var traadt op og havde sagt: denne hele Productivitet har overbeviist mig, det er hverken mere eller mindre end mig (ligesom jeg siger det Hele er min Udvikling) men i dets Sted fortaug Nielsen dette og sagde: jeg skalsku lære Prof. Martensen - dette er Udvorteshed.

#